

ชนะหรือแพ้...มันก็แค่สิ่งสมมุติ

นำเสนอเมื่อ : 1 ธ.ค. 2552

เคยรู้สึกกันบ้างหรือเปล่าว่าทุกสิ่งทุกอย่างบนโลกใบนี้ ล้วนแล้วแต่จะนำมาซึ่งความผิดหวังได้ทั้งสิ้นเพราะความผิดหวังหรือความล้มเหลว มันอยู่ไม่ไกลจากตัวเรา มันเกิดขึ้นมาจากทุกอย่างรอบตัว มันทั้งหยอกเล่น เอาจริง รังแก หรือแค้นทดสอบเรา จนบางครั้งทำให้รู้สึกเหมือนกับว่ามันเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตไปเสียอย่างนั้น

แต่เมื่อเจอกันอีกครั้ง เรากลับต้องเป็นฝ่ายพ่ายแพ้มันอยู่ดี หลายคนจึงอดสงสัยไม่ได้ว่าทำไมจึงเป็นเช่นนั้น และทำอย่างไรจึงจะสามารถเอาชนะมันได้สักที

อาจกล่าวได้ว่า ความล้มเหลวและความผิดหวังนั้นเป็นสิ่งที่อยู่คู่กับเราไม่ต่างจากความสมหวัง เพียงแต่คนเรามักจะสมมติให้ตัวเองพึงพอใจกับความสมหวังมากกว่าเท่านั้นเอง

ในยามที่สมหวัง เราอาจจะบอกกับตัวเองว่าเป็น "ผู้ชนะ" โดยที่ไม่เคยสนใจว่าได้มันมาอย่างไร หรือไม่รู้ว่าด้วยซ้ำว่าจะเก็บรักษาเอาไว้ได้นานอย่างไร

ในทางกลับกัน เมื่อเป็นฝ่ายที่ต้องผิดหวังบ้าง เราก็มักจะตอกย้ำกับตัวเองอยู่เสมอว่าเราเป็น "ผู้แพ้" คนส่วนใหญ่จึงมองข้ามสิ่งสำคัญของชีวิตไป เพราะมันแวบแฉับจางอยู่แค่ครู่เดียว

แพ้ . . . ชนะ

สำหรับผมแล้วมีสิ่งหนึ่งที่คนเราไม่ควรมองข้าม นั่นคืออารมณ์น้ำใจนึกกีฬา และการยอมรับสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างสุภาพทันใจ ไม่ว่าจะเป็นผู้แพ้หรือชนะ เมื่อได้สู้อย่างเต็มที่แล้ว ให้คิดเสียว่าเราแพ้สิ่งหนึ่งเพื่อทำให้อีกตัว

"เราอาจจะเหมาะกับอีกสิ่งหนึ่งมากกว่า"

จงอย่ามัวเสียตายในสิ่งที่ไม่ใช่ตัวเราให้หนัก จงออกไปค้นหาสิ่งที่ไม่ใช่สำหรับตัวเองดีกว่า เพราะไม่มีประโยชน์อะไรกับการพรรณนาถึงความล้มเหลวอย่างไรสตรึงแต่จะทำให้ ตัวเองรู้สึกต้อยค่างขึ้นเท่านั้น

หากเปรียบเทียบชีวิตคนเราเป็นการแข่งขัน โลกนี้ก็คงเป็นสนามที่ยิ่งใหญ่ที่สุด เราทุกคนมีสิทธิ์เท่าเทียมกันที่จะเขารวมอย่างไม่มีเงื่อนไข และก็เชื่อว่าโลกจะจำกัดชนิดกีฬาที่แข่งขัน มีหลากหลายอย่างที่ให้เราเลือกเล่น เราจึงต้องแสดงฝีมือในสิ่งที่ตนเองถนัดอย่างเต็มความสามารถ จนกว่าระฆังยกสุดท้ายของชีวิตจะดังขึ้น ซึ่งก็จะเป็นการสิ้นสุดการแข่งขันอันยาวนานนั้นลง

และในสนามแข่งขันของเกมชีวิตนั้นจะไม่มีการพักครึ่ง ไม่มีการขอเวลานอก ที่สำคัญไม่สามารถเปลี่ยนตัวผู้เล่นได้ เพราะเราต่างเกิดมาเพื่อที่จะเล่นเกมของตัวเองด้วยตัวเองจนจบ

แม้บางเกมเราจะแพ้หรือชนะ แต่ทุกๆ เกมเกิดจากการตัดสินใจของตัวเราเองทั้งสิ้น เราจึงต้องยึดถ้อยคำที่ออกมาอย่างกล้าหาญ และน่าจะดีกว่าที่เราทำทุกอย่างให้ดีที่สุด เพื่อจะไม่ต้องเสียใจในภายหลังเมื่อความผิดหวังมาเยือน

เมื่อพูดอย่างนี้ ก็เชื่อว่ายิ่งใหญ่ที่สุดเสมอไป เพราะบางครั้งความพ่ายแพ้ก็มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่ากันเลย แมวชาญชนะจะเป็นยอดปรารถนาของคุณเราก็ตามที แต่เรามักจะได้อะไรดีๆ ในชีวิตจากความพ่ายแพ้มากกว่า เพียงแต่เราต้องทำความรู้จักและเรียนรู้จากมัน เพื่อสามารถนำเอาความผิดพลาดต่างๆ มาใช้ให้เกิดประโยชน์ในครั้งต่อไป ดังเช่นที่ นโปเลียน นักการเมืองการทหารผู้ยิ่งใหญ่ชาวฝรั่งเศส เคยกล่าวไว้ว่า

"คนที่ไม่รู้จักเรียนรู้จากความผิดพลาด ยิ่งห่างไกลจากหนทางสู่ความสำเร็จนัก"

ไม่จำเป็นที่เราต้องเป็นผู้ชนะฝ่ายเดียว แพ้เสียบ้างก็เป็นกำไรชีวิตได้เช่นกัน

และ นอกเหนือจากมนุษย์ทุกคนจะต้องการปัจจัย 4 เพื่อการดำรงชีวิต ความทุกข์ที่เกิดจากความผิดหวังและความพ่ายแพ้ ก็เป็นสิ่งที่ทุกคนต้องพบพานเหมือนกันหมด และเมื่ออยู่ในสนามแข่งขัน ทุกคนต่างก็มุ่งหวังที่จะเป็นผู้ชนะให้ได้

คนส่วนใหญ่จึงอาจจะคิดว่าควรเป็นที่หนึ่งนั้นจำเป็นต้องเอาชนะคนอื่นเท่า นั้น หากแต่แท้จริงแล้ว เกมที่เราแข่งขันอยู่ในสนามชีวิตจริง อาจไม่จำเป็นต้องมีคู่แข่งอื่นใดนอกจากตัวเรา เพราะบางทีเพียงแค่อารมณ์ใจตัวเอง เพราะบางทีเพียงแค่อารมณ์ใจตัวเองมันก็เป็นเรื่องที่ยากเย็นเสียนี้กระไร

บางทีหากเราต้องการจะเป็นผู้ชนะตัวจริง จึงไม่ใช่การวิ่งแข่งหน้าเพื่อเอาชนะใครต่อใคร หากแต่คือการเอาชนะใจตัวเองให้ได้ ก็ถือเป็นชัยชนะที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลกแล้วละ

ที่มา...หนังสือจะท้อไปใย...เริ่มใหม่ลองดู โดย: ฤทธิรงค์